

PII VII

SOCIETATIS IESU IN UNIVERSO ORBE RESTITUTIO*

PIUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI, AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Sollicitudo omnium Ecclesiarum humilitati Nostrae, meritis licet et viribus impari, Deo sic disponente concredita, Nos cogit omnia illa subsidia adhibere, quae in Nostra sunt potestate, quaeque a divina Providentia Nobis misericorditer subministrantur, ut spiritualibus christiani orbis necessitatibus, quantum quidem diversae multiplicesque temporum locorumque vicissitudines fuerunt, nullo populorum et nationum habito discrimine, opportune subveniamus.

Huius Nostri pastoralis officii oneri satis facere cupientes, statim ac tunc invivis agens Franciscus Kareu, et alii saeculares Presbyteri a pluribus annis in amplissimo Russiaco imperio existentes, et olim addicti Societati Iesu a fel. rec. Clemente XIV praedecessore Nostro suppressae, preces Nobis obtulerunt, quibus facultatem sibi fieri supplicabant, ut auctoritae Nostra in unum corpus coalescerent, quo facilius iuventuti fidei rudimentis erudiendae et bonis moribus imbuendae, ex proprii Instituti ratione operam darent, munus praedicationis obirent, confessionibus excipendis incumberent et alia Sacramenta administrarent: eorum precibus eo libentius annuendum Nobis esse duximus, quod Imperator Paulus I, tunc temporis regnans, eosdem Presbyteros impense Nobis commendavisset humanissimis litteris suis die undecimo Augusti anni Domini MDCCC ad Nos datis, quibus singularem suam erga ipsos benevolentiam significans, gratum sibi fore declarabat, si catholicorum imperii sui bono Societas Iesu auctoritae Nostra ibidem constitueretur.

Quapropter Nos, attento animo perpendentes quam ingentes utilitates in amplissimas illas regiones, evangelicis operariis propemodum destitutas, essent proventurae, quantumque incrementum eiusmodi ecclesiastici viri, quorum probati mores tantis laudum praeconiis commendabantur, assiduo labore, intenso salutis animarum procurandae studio et indefessa verbi divini praedicatione, catholicae religioni essent allaturi, tanti tamque benefici Principis votis obsecundare rationi consentaneum existimavimus. Nostris itaque in forma brevis litteris datis die septimo Martii anni Domini MDCCCI, praedicto Francisco Kareu, aliisque eius Sodalibus in Russiaco imperio degentibus, aut qui aliunde illuc se conferre possent,

* In *Institutum Societatis Iesu*, Florentiae 1892, vol. I, pp. 337-341.

facultatem concessimus, ut in unum corpus seu Congregationem Societatis Iesu coniungi uniriue liberum ipsis esset, in una vel pluribus Domibus arbitrio Superioris, intra fines dumtaxat imperii Russiaci, designandis; atque eius Congregationis Praepositum Generalem eundem Presbyterum Franciscum Kareu ad Nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum deputavimus, cum facultatibus necessariis et opportunis, ut S. Ignatii de Loyola regulam, a fel. rec. Paulo III praedecessore Nostro apostolicis suis constitutionibus approbatam et confirmatam, retinerent et sequerentur: atque ut hoc pacto Socii in uno religioso coetu congregati, iuventuti religione ac bonis artibus imbuendae operam dare, Seminari et Collegia regere, et, probantibus ac consentientibus locorum Ordinariis, confessiones excipere, verbum Dei annuntiare, et Sacramenta administrare libere possent; et Congregationem Societatis Iesu sub Nostra et Apostolicae Sedis immediata tutela et subiectione recepimus, et quae ad illam firmandam et communiendam, atque ab abusibus et corruptelis, quae forte irrepsissent, repurgandam visum fuisset in Domino expedire, Nobis ac successoribus Nostris praescribenda et sancienda reservavimus; atque adhuc effectum constitutionibus apostolicis, statutis, consuetudinibus, privilegiis et indulgentis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis et confirmatis, praesertim litteris apostolicis memorati Clementis XIV, praedecessoris Nostri, incipientibus DOMINUS AC REDEMPTOR NOSTER, expresse derogavimus in iis tantum quae contraria essent dictis Nostris in forma brevis litteris, quarum initium CATHOLICAE, et dumtaxat pro Russiaco imperio elargitis.

Consilia, quae pro imperio Russiaco capienda decrevimus, ad utriusque Siciliae regnum non ita multo post extendenda censuimus, ad preces charissimi in Christo filii Nostri Ferdinandi Regis, qui a Nobis postulavit, ut Societas Iesu, eo modo quo in praefato imperio stabilita a Nobis fuerat, in sua quoque ditone ac statibus stabiliretur; quoniam luctuosissimis illis temporibus, ad iuvenes christiana pietate ac timore Domini, qui est initium sapientiae, informandos, doctrinaeque et scientiis instruendos, praecipue in Collegiis scholisque publicis, Clericorum Regularium Societatis Iesu opera uti in primis opportunum sibi arbitrabatur. Nos, ex muneris Nostri pastoralis debito, piis tam illustris Principis desideriis, quae ad maiorem Dei gloriam, animarumque salutem unice spectabant, morem gerere exoptantes, Nostras litteras pro Russiaco imperio datas ad utriusque Siciliae regnum extendimus novis in simili forma brevis litteris incipientibus PER ALIAS, expeditis die trigesimo Iulii anni Domini MDCCCIV.

Pro eiusdem Societatis Iesu restitutione, unanimi fere totius christiani orbis consensu, instantes urgentesque petitiones a venerabilibus fratribus Archiepiscopis et Episcopis, atque ab omnium insignium personarum ordine et coetu quotidie ad Nos deferentur; praesertim postquam fama ubique vulgata est uberrimorum fructuum

quos haec Societas in smemorati regionibus protulerat, quaeque, prolis in dies crescentis fecunda, dominicum agrum latissime ornatura et dilatatura putabatur.

Dispersio ipsa lapidum sanctuarii, ob recentes calamitates et vicissitudines, quas deflere potius iuvat quam in memoriam revocare, fatiscens disciplina Regularium Ordinum (religionis et Ecclesiae Catholicae splendor et columen), quibus nunc reparandis cogitationes curaeque Nostrae diriguntur, efflagitant, ut tam aequis et communibus votis assensum Nostrum praebeamus. Gravissimi enim criminis in conspectu Dei reos Nos esse crederemus, si intantis reipublicae necessitatibus ea salutaria auxilia adhibere negligeremus, quae singulari Providentia Deus Nobis suppeditat, et si Nos in Petri navicula assiduis turbinibus agitata et concussa collocati, expertos et validos qui sese Nobis offerunt remiges, ad frangendos pelagi naufragium Nobis et exitium quovis momento minitantis fluctus, respueremus.

Tot ac tantis rationum momentis, tamque gravibus causis animum Nostrum moventibus, id exsequi tandem statuimus, quod in ipso Pontificatus Nostri exordio vehementer optabamus. Postquam igitur divinum auxilium ferventibus precibus imploravimus, suffragiis et consiliis plurium venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium auditis, ex certa scientia deque apostolicae potestatis plenitudine, ordinare et statuere decrevimus, uti revera hac Nostra perpetuo valitura constitutione ordinamus et statuimus, ut omnes concessiones et facultates a Nobis pro Russiaco imperio et utriusque Siciliae regno unice datae, nunc extensae intelligantur et pro extensis habeantur, sicut vere eas extendimus, ad totum Nostrum Statum Ecclesiasticum, aequae ac ad omnes alios status et ditiones.

Quare concedimus et indulgemus dilecto filio Presbytero Thaddaeo Brzozowski, moderno Praeposito Generali Societatis Iesu, aliisque ab eo legitime deputatis, omnes necessarias et opportunas facultates, ad Nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum, ut in cunctis praefatis statibus et ditionibus, omnes illos qui in regularem Ordinem Societatis Iesu admitti etcooptari petent, admittere et cooptare libere ac licite valeant; qui in una vel pluribus Domibus, in uno vel pluribus Collegiis, in una vel pluribus Provinciis, sub Praepositi Generalis pro tempore existentis obedientia coniuncti, et prout res feret distributi, ad praescriptum regulae S. Ignatii de Loyola apostolicis Pauli III constitutionibus approbatae et confirmatae, suam accomodent vivendi rationem. Concedimus etiam et declaramus, quod pariter iuventuti, catholicae religionis rudimentis erudiendae ac probis moribus instituendae, operam dare, nec non Seminaria et Collegia regere, et, consentientibus atque approbantibus Ordinariis locorum in quibus eos degere contigerit, confessiones audire, verbum Dei praedicare et Sacramenta administrare libere et licite valeant. Omnia vero Collegia,

Domus, Provincias, Sociosque sic coniunctos, et quos in posterum coniungi et aggregari contigerit, iam nunc sub immediata Nostra et huius Apostolicae Sedis tutela, praesidio et obedientia recipimus; Nobis et Romanis Pontificibus successoribus Nostris reservantes ea statuere ac praescribere, quae ad eandem Societatem magis magisque constabiliendam et communiendam, et ab abusibus, si forte (quod Deus avertat) irreperint, repurgandam, statuere ac praescribere visum fuerit expedire.

Omnes vero et singulos Superiores, Praepositos, Rectores, Socios et Alumnos qualescumque huius restitutae Societatis, quantum in Domino possumus, commonefacimus et exhortamur, ut in omni loco ac tempore sese fideles asseclas et imitatores tanti sui Parentis et Institutoris exhibeant, regulam ab ipso conditam et praescriptam accurate observent, et utilia monita ac consilia quae filiis suis tradidit, summo studio exsequi conentur.

Denique dilectis in Christo filiis illustribus et nobilibus viris Principibus ac Dominis temporalibus, nec non venerabilibus fratribus Archiepiscopis et Episcopis, aliisque in quavis dignitate constitutis, saepe dictam Societatem Iesu et singulos illius Socios plurimum in Domino commendamus, eosque exhortamur ac rogamus, non solum ne eos inquietari a quocumque permittant ac patiantur, sed ut benigne illos, ut decet, et cum charitate suscipiant.

Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper ac perpetuo firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari debere; sicque et non aliter per quoscumque Iudices quavis postestate fungentes iudicari et definiri pariter debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praesertim supra memoratis litteris in forma brevis fel. rec. Clementis XIV incipientibus DOMINUS AC REDEMPTOR NOSTER, sub anulo Piscatoris expeditis die vigesima prima Iulii anni Domini MDCCLXIII, quibus ad praemissorum effectum expresse ac speciatim intendimus derogare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transsumptis sive exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae ordinationis, statuti, extensionis, concessionis, indulti, declarationis, facultatis, receptionis, reservationis, moniti, exhortationis, decreti et derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac BB. Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCCCXIV, septimo idus Augusti, Pontificatus Nostri anno quinto decimo.

A. Card. Pro-Datarius
R. Card. Braschi Onesti

WWW.FONDAZIONEINTORCETRA.INFO